

บทที่ 7

การผ่านสนามทุ่นระเบิด

หนทางปฏิบัติ ในการผ่านสนามทุ่นระเบิดของข้าศึก มีวิธีการ 3 วิธี คือ.-

1. การอ้อมผ่าน
2. การเจาะช่องอย่างเร่งด่วน
3. การเจาะช่องอย่างประณีต

การอ้อมผ่าน

การอ้อมผ่านสนามทุ่นระเบิดเป็นหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด การอ้อมผ่านอาจกระทำทางพื้นดินหรือทางอากาศ แต่อย่างไรก็ตามการอ้อมผ่านสนามทุ่นระเบิดของข้าศึกทางพื้นดิน อาจจะทำให้ต้องเข้าไปสู่พื้นที่สังหารของข้าศึก ดังนั้นการอ้อมผ่านควรกระทำทางอากาศ โดยใช้เครื่องบินหรือเฮลิคอปเตอร์ขนส่งหน่วยทหาร ยุทโธปกรณ์ และยานพาหนะขนาดเบา ข้ามสนาม ทุ่นระเบิดเข้าไปทำลายข้าศึกหรือจำกัดการเคลื่อนที่ของข้าศึก ถ้าหากไม่สามารถอ้อมผ่านทางอากาศได้ หนทางปฏิบัติที่จะนำมาใช้ต่อไปคือ การเจาะช่องอย่างเร่งด่วน

การเจาะช่องอย่างเร่งด่วน

เป็นการกระทำเพื่อให้ได้ช่องทางผ่านสนามทุ่นระเบิดของข้าศึก ภายใต้การยิงคุ้มครองและการตรวจการณ์ของข้าศึก ความมุ่งหมายเพื่อรักษาแรงดันในการเข้าตี ปัจจัยสำคัญของการเจาะช่องอย่าง เร่งด่วน คือ ความรวดเร็ว หากชักช้าจะเกิดการสูญเสียจากการยิงของข้าศึกมากกว่าจากทุ่นระเบิด หน่วยดำเนิน กลยุทธจะต้องทำการเจาะช่องอย่างเร่งด่วนเอง เพื่อให้สามารถเคลื่อนที่ผ่านไป (ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการปฏิบัติการสงครามทุ่นระเบิด สำหรับการรบตามแบบ พ.ศ.2529)

1. การวางแผนขั้นต้น การเจาะช่องสนามทุ่นระเบิดอย่างเร่งด่วนมีวิธีปฏิบัติ 3 วิธี คือ การเจาะช่องด้วยเครื่องมือกล (เครื่องคู้ย) รถลูกกลิ้งและยานพาหนะที่ใช้การไม่ได้แล้ว การเจาะช่องด้วยวัตถุระเบิด (บั้งการไลตอร์ปิโด สายระเบิดขนาดใหญ่ LINEAR CHARGES M157, M173) และการเจาะช่องด้วยมือ (เครื่องตรวจค้น, สุนัขตรวจค้น, ขงแหลมและการรื้อถอน และทำลาย) ส่วนจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับ

1.1 ข่าวสารเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศ, ประเภทของทุ่นระเบิด, ความแน่น, ความลึก และรูปร่างของสนามทุ่นระเบิด

1.2 กำลังและเวลาที่มีอยู่

1.3 ความต้องการในการลงและการจู่โจม

1.4 สภาพอากาศและแสงสว่าง

7-2

1.6 เครื่องมือกลและวัตถุระเบิดที่เจาะช่องของทม

1.7 การป้องกันของข้าศึก

1.8 ทู่นระเบิดเคมีที่ข้าศึกใช้

1.9 การสนับสนุนทางอากาศที่จะได้รับ

อันตรายเป็นภัยสำหรับทหารฝ่ายเราจะมึ่น้อยที่สุด ถ้าเจาะช่องด้วยการใช้รถถังดันลูกกลิ้งหรือเครื่องคู้ยหรือใช้ระเบิดสาย การยิงด้วยปืนใหญ่และการโจมตีทางอากาศก็อาจใช้เจาะช่องสนาม ทู่นระเบิดได้ แต่จะเป็นช่องทางผ่านที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากทู่นระเบิดอาจจะไม่ระเบิดและจะไวต่อการระเบิดมากขึ้นอีกด้วย

เมื่อไม่สามารถเจาะช่องด้วยเครื่องมือกลและวัตถุระเบิดแล้ว จะต้องเจาะช่องด้วยมือ ซึ่งความเร็วในการเจาะช่องไม่เกิน 500 เมตรต่อชั่วโมง ในสภาพการณ์ปกติ

2. การวางแผนขั้นสุดท้าย แผนขั้นสุดท้ายสำหรับการเจาะช่องอย่างเร่งด่วนประกอบด้วย

2.1 แผนรายละเอียดเกี่ยวกับการขจัดการยิง, การตรวจการณ์ และการต่อต้านการเฝ้าตรวจทางอิเล็กทรอนิกส์ (เรดาร์, เครื่องตรวจจับความเคลื่อนไหวและกล้องส่องเวลากลางคืน) ของข้าศึก

2.2 การฝึกซ้อมการผ่านช่องทาง

2.3 แผนการใช้กองหนุน

2.4 จำนวน และเครื่องหมายช่องทางที่จะใช้ตลอดจนเส้นทางเข้าสู่ และออกจากช่องทาง

2.5 การควบคุมการจราจร

2.6 เตรียมการสื่อสารสำรอง

2.7 แผนรับเหตุการณ์สำหรับทู่นระเบิดเคมีที่อาจจะเกิดระเบิดขึ้น

3. การปฏิบัติการเจาะช่องอย่างเร่งด่วน

3.1 ความมุ่งหมายขั้นต้นของการเจาะช่องสนามทู่นระเบิด คือ ทำเส้นทางปลอดภัยผ่านสนามทู่นระเบิดไปยังด้านไกล ซึ่งเป็นช่องทางเดินเท้า และช่องทางสำหรับยานพาหนะ

3.2 จำนวนและชนิดของช่องทางที่จะเจาะขึ้นอยู่กับ

3.2.1) ขนาดของกำลังที่ใช้เจาะช่อง

3.2.2) ความลึกและความแน่นของสนามทู่นระเบิด

3.2.3) เครื่องมือที่มี

3.3 กองร้อยที่เข้าตีผ่านสนามทู่นระเบิดต้องการเส้นทางเดินเท้าอย่างน้อย 1 เส้นทาง (กว้าง 2 เมตร) ทำเครื่องหมายด้วยผ้าแถบหมายแนวตรงกึ่งกลางของเส้นทาง

3.4 การเจาะช่องกระทำในเวลาากลางคืน, ใช้ควันทำบัง, เจาะช่องด้วยเครื่องมือกล หรือวัตถุระเบิด และกระทำภายใต้การยิงคุ้มครอง

3.5 ในขั้นแรก การเจาะช่องอาจจะเจาะช่องในลักษณะช่องแคบ ให้มีการปกปิดกำบังสำหรับการ

กตาม

3.6 ช่องทางยานพาหนะ ช่องทางที่เจาะสำหรับเป็นช่องทางเดินเท้าในขั้นแรกอาจ ขยายออกกว้าง 8 เมตร เพื่อเป็นช่องทางแนวเดียวของยานพาหนะ ควรทำถนนต่อจากช่องทางออกถ้าทำได้ (โดยกวาดล้างทู่น

ระเบิดให้เรียบร้อย) รถถังดันลูกกลิ้ง, รถคู้ยทุ่นระเบิด และวัตถุระเบิดที่ใช้เจาะช่อง อาจใช้กวาดล้างเพื่อเป็นช่องทางของยานพาหนะระหว่างการเจาะช่องทางชั้นแรกแล้วอาจขยายความกว้างเป็น 16 เมตร สำหรับทางสองแนวของยานพาหนะ ตามปกติกรมทหารราบ หรือกองพันรถถังต้องการช่องทางยานพาหนะ 2 ช่องทาง

3.7 ระยะห่างระหว่างช่องทาง ในภูมิประเทศโล่งแจ้ง ระยะห่างระหว่างช่องทางควรอยู่ในระยะ 250 - 300 เมตร เพื่อป้องกันมิให้ข้าศึกใช้ปืนใหญ่เพียงกระบอกเดียวยิงปิดกั้นช่องทางได้ ระยะห่างของช่องทางอาจมากกว่า 300 เมตร ได้ แต่อย่าให้ห่างมากจนการควบคุมบังคับบัญชากระทำได้ยาก

3.8 เครื่องหมายช่องทาง ช่องทางเดินเท้าใช้ผ้าแถบหมายแนวหรือสิ่งอื่นๆ ที่สามารถเห็นได้ง่าย วางตรงแนวกึ่งกลางช่องทางยึดติดให้แน่นถ้าขยายช่องทางกว้างขึ้นกว่าเดิม ใช้ผ้าแถบหรือสิ่งอื่น ๆ วางทั้ง 2 ข้าง ของขอบช่องทาง ช่องทางยานพาหนะใช้เครื่องหมายมาตรฐานและรั้วลวดหนามทั้ง 2 ข้าง ของช่องทาง ถ้าเครื่องหมายมาตรฐานไม่มีใช้ ให้ใช้ผ้าแถบหมายแนววางติดส่วนบนของรั้วลวดหนาม หรือใช้วัสดุอื่น ๆ ที่เห็นได้ง่ายทำ เครื่องหมาย ถ้าขยายช่องทางออกไปอีกจะต้องทำรั้วและเครื่องหมายตามแนวใหม่ จะต้องบำรุงรักษาเครื่องหมายให้มั่นคง เสาบักเครื่องหมายที่ใช้ ต้องแข็งแรงไม่เอนล้มจากการสั่นสะเทือนของการจราจร ถนนที่จะเข้าสู่ช่องทางและออกจากช่องทางจะต้องมีเครื่องหมายแสดงไว้ให้เห็นได้ง่ายด้วย

4. วัตถุระเบิดที่ใช้เจาะช่อง

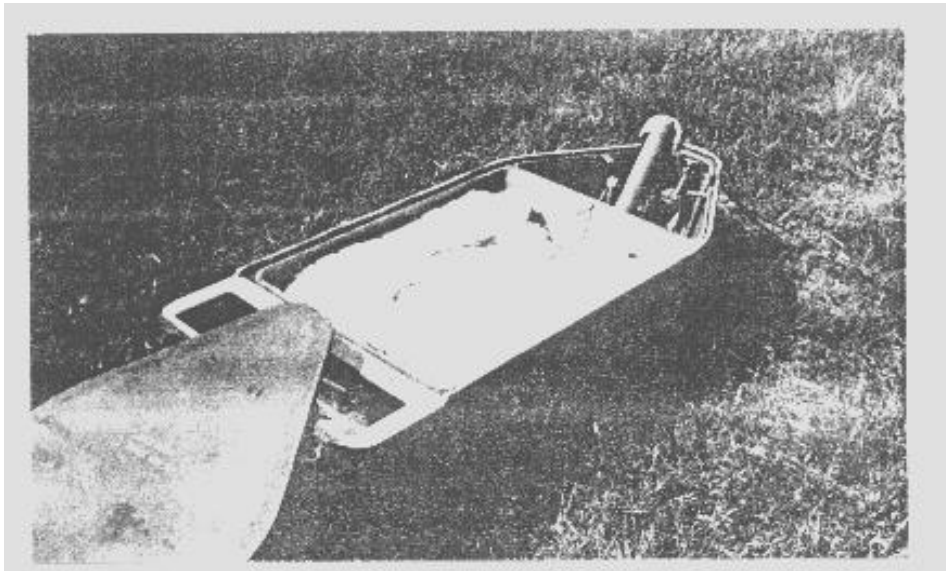
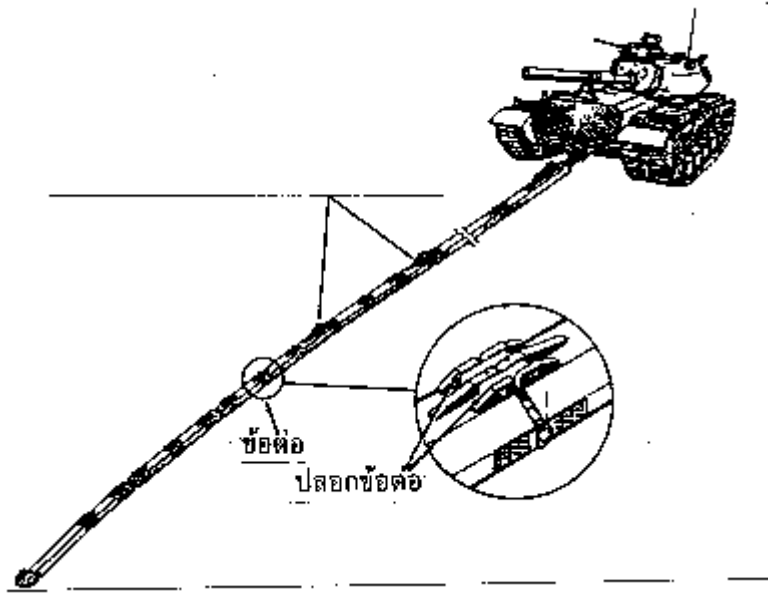
4.1 บังกาโลตอริปิโด รูปร่างเป็นท่อโลหะเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 ซม. (2 1/8 นิ้ว) ยาวท่อนละ 1.5 เมตร (5 ฟุต) ภายในบรรจุดินระเบิด มีข้อต่อสามารถต่อได้ตามความยาวที่ต้องการ ใน 1 ลัง (10 ท่อน) จะต่อได้ยาวประมาณ 15 เมตร การใช้จะใช้สอดเข้าไปในสนามทุ่นระเบิดด้วยมือ สามารถใช้ทำช่องทางเดินเท้าผ่านสนามทุ่นระเบิดและเครื่องกีดขวางลวดหนาม ถ้าไม่มีบังกาโลตอริปิโดมาตรฐานตามที่กล่าวแล้ว อาจใช้ท่ออื่น ๆ เช่น ท่อเหล็ก, ท่อ พี.วี.ซี. หรือไม้ไผ่บรรจุดินระเบิดเป็นบังกาโลตอริปิโดแสงเครื่องได้

4.2 ระเบิดสาย มีแบบมาตรฐาน 2 แบบ ยาวประมาณ 121 เมตร บรรจุดินระเบิด ประมาณ 90 เมตร ออกแบบให้เปิดช่องทางในสนามทุ่นระเบิดได้กว้างถึง 6 เมตร สำหรับช่องทางจราจรทางเดียว

4.2.1) M157 บรรจุดินระเบิดไว้เป็น 2 แถว ขนานกันสามารถทำให้เกิดช่องทางกว้าง 4-6 เมตร 1 ชุด สามารถประกอบได้ในเวลา 8 คน/ชม. โดยใช้กำลังพล 4-8 คน การใช้จะใช้รถถังดันเข้าไปในสนามทุ่นระเบิด รายละเอียดดู จาก TM.9-1375-204 -10

4.2.2) M 173 (ยิงด้วยจรวด) ออกแบบให้ใช้เจาะช่องสนามทุ่นระเบิดได้กว้าง ซึ่งอาจจะใช้ยานพาหนะหรือเฮลิคอปเตอร์ลากผ่านสนามทุ่นระเบิด ระเบิดสายแบบนี้ใช้ทำช่องทางผ่านสนาม ทุ่นระเบิดที่ใช้ชนวนแบบกด เมื่อใช้จรวดยิงสามารถลากดินระเบิดได้ยาว ประมาณ 70 เมตร เมื่อเกิดระเบิดจะทำให้เกิดช่องทางกว้าง 4-6 เมตร ดูรายละเอียด จาก TM.9-1375-202-10

ระเบิดสาย

ภาพที่ 7.1 ระเบิดสาย M 157, M 173

5. การปฏิบัติการเจาะช่องเมื่อคาดว่าจะมีทุ่นระเบิดเคมี

ถ้าหากมีการใช้สารพิษหรือแหล่งข่าวระบุว่า มีการใช้สารพิษทางเคมีในพื้นที่ใกล้เคียงสนามทุ่นระเบิดให้ตั้งข้อสงสัยไว้ก่อนว่า ในสนามทุ่นระเบิดมีทุ่นระเบิดเคมีอยู่ด้วย

5.1 การป้องกัน ถ้าต้องการเจาะช่องอย่างเร่งด่วนอาจต้องใช้วัตถุระเบิดทำการเจาะช่องแต่ทหารที่ทำการเจาะช่องจะต้องสวมชุดป้องกันสารพิษ ก่อนทำการเจาะช่องครั้งแรก หน่วยทหารที่อยู่ได้ลมจะต้องมีมาตรการป้องกันสารเคมีอย่างสมบูรณ์ ถ้าหน่วยทหารจะต้องผ่านพื้นที่เป็นพิษจากการเจาะช่องด้วยการระเบิด จะต้องสวมชุดป้องกันสารพิษและให้อยู่บนยานพาหนะถ้าสามารถทำได้ หน่วยทหารที่อยู่ใกล้การ

เจาะช่องจะได้รับบาดเจ็บให้ทำการป้องกันอันตรายจากสารเคมี ลักษณะและคำเตือนการป้องกันสารเคมี ดู FM.21-40

5.2 การเจาะช่องด้วยมือในสถานการณ์ทางยุทธวิธีหรือในที่ชุมนุมชน ซึ่งสภาพการณ์ไม่อำนวยให้ทำการเจาะช่องด้วยวัตถุระเบิด เนื่องจากพื้นที่จะเป็นพิษจากการระเบิดของทุ่นระเบิดเคมีจะต้องทำการเจาะช่องด้วยมือ

การเจาะช่องอย่างประณีต

เป็นการเจาะช่องสนามทุ่นระเบิด เมื่อไม่สามารถทำการเจาะช่องอย่างเร่งด่วนได้ การเจาะช่องอย่างประณีตที่เป็นการเจาะช่องด้วยมือ การปฏิบัติจะต้องกระทำเป็น 2 ขั้นคือ.-

1. การลาดตระเวนสนามทุ่นระเบิดทางพื้นดิน
2. การปฏิบัติการเจาะช่อง

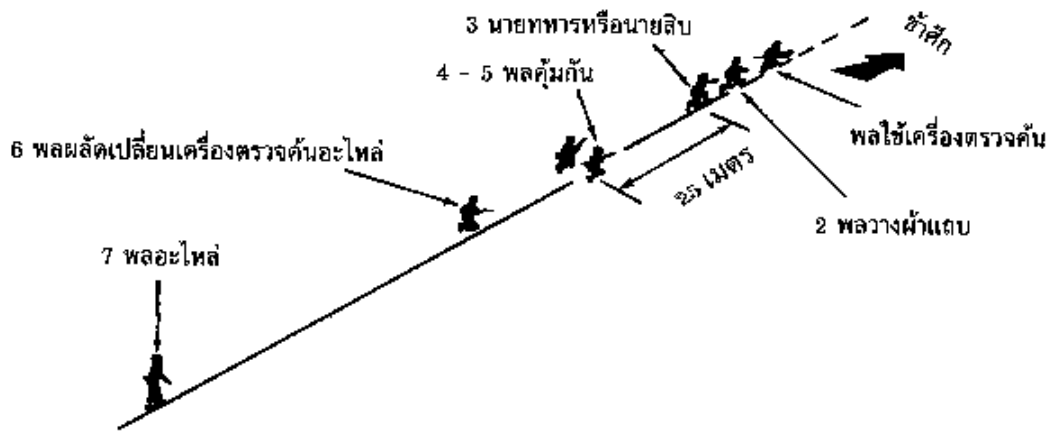
การลาดตระเวนสนามทุ่นระเบิด

1. ความมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบขอบเขตของสนามทุ่นระเบิด, พื้นที่ที่เป็นตำบลอ่อนแอ, ชนิดของการคุ้มครองสนามทุ่นระเบิด แบบการวาง และทุ่นระเบิดที่ใช้การลาดตระเวนส่วนมากจะกระทำในเวลากลางวันโดยใช้ทหารช่างร่วมกับทหารราบ การลาดตระเวนจะเริ่มจากขอบสนามทางด้านฝ่ายเรา เข้าไปจนถึงตลอดสนามทุ่นระเบิด หรือจนกระทั่งต้องหยุดการลาดตระเวนจากการกระทำของข้าศึก การบันทึกข่าวสารเกี่ยวกับทุ่นระเบิดที่ใช้กระทำโดยใช้ผ้าแถบหมายแนววางตรงกึ่งกลางของช่องที่ทำการลาดตระเวน ผ้าแถบหมายแนวจะขมวดเป็นปมตรงจุดที่พบทุ่นระเบิด หรือลวดสะดุดของทุ่นระเบิดแต่ละทุ่น ปมที่ใช้กำหนดให้ดังนี้.-

- 1.1 1 ปม หมายถึง ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล
- 1.2 2 ปม หมายถึง ทุ่นระเบิดดักรถถัง
- 1.3 3 ปม หมายถึง ลวดสะดุด
- 1.4 4 ปม หมายถึง ทุ่นระเบิดแบบใหม่
- 1.5 5 ปม หมายถึง ทุ่นระเบิดเคมี

2. การจัดกำลัง ชุดลาดตระเวนแต่ละชุดจะมีกำลัง 7 นาย ประกอบด้วยนายทหาร หรือนายสิบ

1 นาย พลทหาร 6 นาย ตามภาพ

ภาพที่ 7.2 การลาดตระเวนสนามทุ่นระเบิด

การทำเครื่องหมายทุ่นระเบิดที่ผ้าแถบหมายแนว

- ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล 1 ปม
- ทุ่นระเบิดดักรถถัง 2 ปม
- ลวดสะกด 3 ปม
- ทุ่นระเบิดแบบใหม่ 4 ปม
- ทุ่นระเบิดเคมี 5 ปม

3. หน้าที่และสิ่งอุปกรณ์ของแต่ละบุคคลในชุดลาดตระเวน

หมายเลข	หน้าที่	สิ่งอุปกรณ์
1 พลใช้เครื่องตรวจค้น	ใช้เครื่องตรวจค้นหรือของแหลมทำการตรวจค้น ทุ่นระเบิดโดยเดินนำเข้าไปในสนามทุ่นระเบิด ถ้าใช้เครื่องตรวจค้นให้สายเครื่องตรวจค้นใน ช่องทางกว้าง 1.20 เมตร เมื่อพบทุ่นระเบิดและ ลวดสะดุดชี้ให้หมายเลข 2 ปฏิบัติ	- เครื่องตรวจค้น ทุ่นระเบิด - ของแหลมตรวจค้น
2 พลทำเครื่องหมาย	เดินตามพลหมายเลข 1 อย่างใกล้ชิด วาง ผ้าแถบหมายแนวให้แนบกับพื้นดินตรงกึ่งกลาง ช่องทาง เมื่อหมายเลข 1 พบทุ่นระเบิดให้ทำให้ ไม่พร้อมระเบิด (ถ้าทำได้) ใช้ครอบทุ่นระเบิด ครอบไว้ ถ้าเป็นลวดสะดุดให้พิจารณาว่า สามารถตัดได้หรือไม่ ถ้าตัดได้ให้ตัด แล้วเอา ออกให้พ้นช่องทาง ถ้าไม่สามารถทำทุ่นระเบิด ให้ไม่พร้อมระเบิดและตัดลวดสะดุดไม่ได้ แจ้งให้ หมายเลข 3 ซึ่งเป็นนายทหารหรือนายสิบ อำนวยการทราบ เมื่อพ้นสนามทุ่นระเบิดให้ตัด ผ้าแถบหมายแนว	- ครอบทุ่นระเบิด - ผ้าแถบหมายแนว - ลวดใช้แทนสลัก นินภัย - คีมบีบเชื้อปะทุ หรือคีมปากขนาน - ของแหลมตรวจค้น
3 นายทหารหรือนายสิบ อำนวยการ	นำชุดลาดตระเวนไปยังสนามทุ่นระเบิด และ กำหนดจุดเริ่มต้น ต่อจากนั้นเดินตามหมายเลข 2 และ ปฏิบัติการเกี่ยวกับทุ่นระเบิดที่หมายเลข 2 ไม่สามารถทำทุ่นระเบิดให้ไม่พร้อมระเบิดหรือ ตัดลวดสะดุดไม่ได้ ให้พิจารณาทำทุ่นระเบิดให้ ไม่พร้อมระเบิดและตัดลวดสะดุด ทุ่นระเบิดแบบ ใหม่ที่พบอาจนำกลับมาเมื่อสถานการณ์อำนวย ให้	- แผนที่ - เข็มทิศ - ลูกระเบิดขว้าง - ลวดแทนสลักนินภัย
4 - 5 พลคุ้มกัน	เดินตามหลังหมายเลข 3 ในระยะ 30 เมตร พร้อมที่จะทำการยิงเข้าศึกที่ทำการขัดขวางการ ลาดตระเวน เมื่อหมายเลข 3 สั่งหรือใน สถานการณ์จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าสนามทุ่น	- อาวุธอัตโนมัติ - ลูกระเบิดขว้าง

ระเบต		
หมายเลข	หน้าที่	สิ่งอุปกรณ์
6 พลใช้เครื่องตรวจค้น (อะไหล่)	ไม่รกมาก อาจจะทำนอกสนามฟุตบอล ทางด้านฝ่ายเดียวกัน เดินตามหมายเลข 5 คอยผลัด เปลี่ยนหมายเลข 1 ทุกกระยะ 15 หรือ 20 นาที	-เช่นเดียวกับ หมายเลข 1
7 พลสำรวจและนำสาร	รอคอยอยู่ตรงจุดเริ่มต้น ปฏิบัติงานตามหมายเลข 3 สั่ง และเก็บผ้าแถบหมายแนวนากลับไป เมื่อชุด ลาดตระเวนถูกเข้าศึกทำลาย	-อาวุธอัตโนมัติ -ลูกระเบิดขว้าง

4. การรายงานผลการลาดตระเวน จะต้องมีการรายงานเพียงพอที่จะให้ผู้บังคับบัญชาตกลงใจเลือก
ตำบลที่จะเจาะช่องได้ ซึ่งประกอบไปด้วย

- 4.1 ระวังแผนที่ที่ใช้ลาดตระเวน
- 4.2 หมู่วันเวลาที่รายงานข่าว
- 4.3 ชนิดของสนามฟุตบอล (ถ้าทราบ)
- 4.4 แบบของสนามฟุตบอล (ดถ. หรือ สห.)
- 4.5 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับสนามฟุตบอลทั้ง 2 ข้าง
- 4.6 จำนวนของแถบในสนามฟุตบอล
- 4.7 ถนนเชื่อมต่อกับช่องทางเข้าและช่องทางออกของสนามฟุตบอล
- 4.8 ความกว้างของช่องทางผ่านสนามฟุตบอล

การปฏิบัติการเจาะช่องอย่างประณีต

1. การจัดกำลัง จะจัดกำลังเป็นหน่วยขนาดหมวด ตามตารางข้างล่างนี้ทำการเจาะช่องอย่างประณีต

กำลังพล	นายทหาร	นายสิบ	พลฯ	เครื่องมือและสิ่งอุปกรณ์
นายทหาร อำนวยการ (ผบ.มว.) รองผู้บังคับหมวด		-	-	- แผนที่, เข็มทิศ, อาวุธประจำกาย และวิทยุ
พวกเจาะช่องที่ 1		1	-	-เหมือนนายทหารอำนวยการเว้น วิทยุ -เครื่องตรวจจค้น 2 เครื่อง, ของแหลม 2 อัน
		1	7	ครอบทุ่นระเบิด, ผ้าแถบหมายแนว หรือ ม้วนเชือกสีขาวยาว ลวดแทนสลักนิรภัย คลิป นิรภัย ลวดเกลี้ยง, TNT. 1 ปอนด์, เชื้อ ปะทุชนวน, ฝักแคะระเบิด, ชนวนฝักแคะ เวลา, เครื่องจุดชนวน, คีมบีบเชื้อปะทุ และวิทยุ
พวกเจาะช่องที่ 2		1	7	-เช่นเดียวกับพวกเจาะช่องที่ 1
พวกเจาะช่องที่ 3		1	7	-เช่นเดียวกับพวกเจาะช่องที่ 1
พวกสนับสนุน		1	10	-เช่นเดียวกับพวกเจาะช่องที่ 1 เพิ่มเติมด้วยก้อน 8 ปอนด์ หรือ ตลุมพุก ก้อน คีมปาก ขนาก กรรไกรตัดลวดหนาม หลักไม้ 5 x 10 ซม ยาว อย่างน้อย 1.80 เมตร เครื่องหมายช่องทาง ถูมือจับลวด หนาม สมอบก เส้ารั้ว และเปลพยาบาล
รวม	1	5	31	

หมายเหตุ

พวกสนับสนุนจะต้องใช้นายสิบแทนพลทหารถ้าใช้หมวดทหารข้างเป็นหมวดเจาะช่อง

2. หน้าที่ของแต่ละบุคคลในการเจาะช่องอย่างประณีต

2.1 นายทหารอำนวยการบังคับบัญชาและกำกับดูแลหน่วยเจาะช่อง กำหนดจุดเริ่มต้นและให้พวก
เจาะช่องแต่ละพวกเข้าปฏิบัติ ควบคุมพวกเจาะช่องโดยใช้วิทยุ พลนำสารและด้วยตนเองดำรงการ
ติดต่อสื่อสารกับส่วนกำกับ และมอบภารกิจให้กับพวกสนับสนุนเมื่อพวกเจาะช่องไปถึงขอบสนามทุ่นระเบิด
ด้านซ้ายศึก นายทหารอำนวยการจะสั่งถอนตัวและสั่งจุดระเบิดเมื่อส่วนกำกับผ่านช่องทางไปแล้ว นายทหาร

อำนาจการตรวจสอบและกำกับดูแลเครื่องหมายช่องทางเดินเท้าหรือช่องทางเดินเท้าที่ขยายเป็นช่องทาง ยานพาหนะ

2.2 รองผู้บังคับหมวด เป็นผู้บังคับบัญชาคนที่ 2 ช่วยนายทหารอำนาจการบังคับบัญชาและ กำกับดูแลพวกเจาะช่อง

2.3 พวกเจาะช่องที่ 1

2.3.1) นายสิบอำนาจการ นำพวกเจาะช่องของตนไปยังจุดเริ่มต้น และให้หมายเลข 1 เริ่มใช้ เครื่องตรวจค้นหรือของแหลมค้นหาทุ่นระเบิด หมายเลข 2 ทำเครื่องหมายขอบเขตของช่องทางที่หมายเลข 1 ได้ตรวจค้นแล้ว โดยคลี่ผ้าแถบหมายแนวออกจากม้วนทอดไปข้างหน้า นายสิบอำนาจการ (หมายเลข 3) ทำการตรวจสอบทุ่นระเบิดและลวดสะกดที่หมายเลข 2 ทำเครื่องหมายไว้และทำให้ไม่พร้อมระเบิดถ้าทำได้ ถ้าพบทุ่นระเบิดโลหะขนาดเล็กให้หมายเลข 1 ใช้ของแหลมตรวจค้นแทนเครื่องตรวจค้น สลับเปลี่ยน หมายเลข 1 ตามระยะเวลา และกำกับดูแลการถอนตัวถ้าเกิดอุบัติเหตุ เมื่อเจาะช่องไปถึงขอบทุ่นระเบิด ด้านข้างชี้กรายงานให้นายทหารอำนาจการทราบ และถอนตัวตามคำสั่งเมื่อวางดินระเบิดเข้าที่เรียบร้อยแล้ว

2.3.2) หมายเลข 1 เคลื่อนที่เข้าสู่สนามทุ่นระเบิดตามคำสั่งของนายสิบอำนาจการ ใช้ เครื่องตรวจค้นหรือของแหลมตรวจในช่องทางกว้างอย่างน้อย 1 เมตร ถ้าพบทุ่นระเบิดหรือลวดสะกดซึ่งบอก หมายเลข 2 แล้วเคลื่อนที่ต่อไป

2.3.3) หมายเลข 2 มีครอบทุ่นระเบิดและของแหลมตรวจค้น ตามหมายเลข 1 วางผ้าแถบ หมายเลขของ 2 ข้างช่องทางที่ตรวจแล้วกว้างอย่างน้อย 1 เมตร ถ้าจำเป็นให้ยึดผ้าแถบหมายแนวติดกับ พื้นดิน ช่วยหมายเลข 1 ในการหาจุดที่ตั้งของทุ่นระเบิดที่แน่นอน ทำเครื่องหมายทุ่นระเบิดโดยใช้ครอบทุ่น ระเบิด และตัดลวดสะกดที่ย่อนถ่ายทอดข่าวสารให้กับนายสิบอำนาจการและขอให้ช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

2.3.4) หมายเลข 3 นายสิบอำนาจการ (ดูข้อ 2.3.1)

2.3.5) หมายเลข 4 และหมายเลข 5 ตามนายสิบอำนาจการ วางดินระเบิดบนครอบทุ่นระเบิด คลี่ขนวนฝักแคะระเบิดเป็นสายหลักและต่อดินระเบิดสายหลัก (ด้วยคลี่ป) หรือผูกด้วยเงื่อนยึดขนวนฝักแคะ ระเบิดสายหลักติดกับพื้นดินด้วยลวดงอรูปตัว “U”

2.3.6) หมายเลข 6 ตามหมายเลข 4 และหมายเลข 5 ถือเครื่องตรวจค้น (ไม่เปิดสวิทช์ เครื่องตรวจค้น) และถือของแหลมตรวจค้นอะไหล่ หมายเลข 6 สลับเปลี่ยนหน้าที่กับหมายเลข 1 และ ปฏิบัติงานอื่นตามคำสั่งที่ได้รับ

2.3.7) หมายเลข 7 ถือวิทยุตามหมายเลข 6 ทำการติดต่อสื่อสารกับนายทหารอำนาจการและ แจ้งให้นายสิบอำนาจการทราบ

2.3.8) หมายเลข 8 เป็นพลอะไหล่ ทำหน้าที่เดินข่าวและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบ

2.4 พวกเจาะช่องที่ 2 และพวกเจาะช่องที่ 3 ทำหน้าที่เจาะช่องเช่นเดียวกับพวกเจาะช่องที่ 1 โดย เริ่มต้นเจาะช่อง ณ ตำบลที่นายทหารอำนาจการกำหนดให้ ระยะห่างในการเจาะช่องของแต่ละพวกอย่างน้อย 100 เมตร

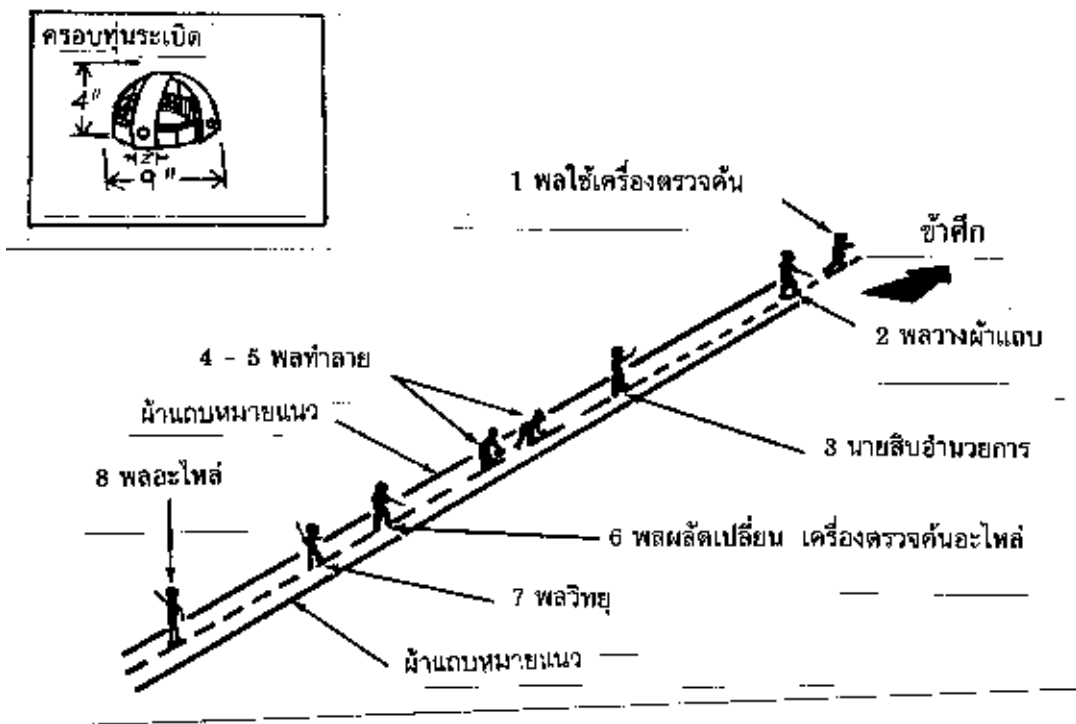
2.5 พวกสนับสนุน

2.5.1) นายสิบมีหน้าที่ ทำหน้าที่แทนนายสิบอำนาจการของพวกเจาะช่องที่ได้รับบาดเจ็บและเปลี่ยนเครื่องมือและสิ่งอุปกรณ์ที่ได้รับความเสียหาย ดำรงการติดต่อกับนายทหารอำนาจการช่วยเหลือหรือแนะนำการขนย้ายผู้บาดเจ็บและเตรียมการและจุดระเบิดชนวนฝึกแคะระเบิดสายหลักที่พวกเจาะช่องได้วางไว้

2.5.2) หมายเลข 1-7 อาจผลัดเปลี่ยนพลประจำเครื่องตรวจค้นหรือบุคคลอื่น ๆ ในพวกเจาะช่อง, ทำดินระเบิดนำ, หามเปลพยาบาลและขนย้ายผู้ได้รับบาดเจ็บ

2.5.3) หมายเลข 8 - 9 ทำหน้าที่พลงนำสาร ซึ่งติดต่อกับนายทหารอำนาจการ รองผู้บังคับหมวดและพวกเจาะช่อง

2.5.4) หมายเลข 10 อยู่กับนายทหารอำนาจการ หรือรองผู้บังคับหมวดและใช้วิทยุในข่ายของกองร้อย

ภาพที่ 7.3 แสดงการเจาะช่องอย่างประณีต

การผ่านช่องทางสนามทุ่นระเบิดและเครื่องกีดขวางอื่นๆ

1. กล่าวทั่วไป

สนามทุ่นระเบิดและเครื่องกีดขวางอื่นๆ ของข้าศึกที่ได้เจาะช่องทางผ่านแล้ว ในการผ่านช่องทางนั้น กำลังฝ่ายเราจำเป็นต้องรวมกำลังเข้ามา ดังนั้นจะต้องมีการควบคุมมิให้กำลังฝ่ายเราวมเป็นกลุ่มก้อน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่คุ้มค่าต่อการยิงของข้าศึก ภาพที่ 7.4 เป็นแผนผังแสดงเส้นทางและการควบคุมการจราจร เพื่อให้กำลังฝ่ายเราเคลื่อนที่ผ่านสนามทุ่นระเบิดของข้าศึก 2 สนาม

2. การควบคุมการจราจร

จะต้องจัดระเบียบการจราจรอย่างละเอียด ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าช่องทางนั้นได้ใช้ประโยชน์ทั้งการเข้าตี, การสนับสนุน และการส่งกำลัง ยานพาหนะที่เคลื่อนที่มาจากพื้นที่ ที่รวมพลด้านหลังเข้าสู่ช่องทางที่ติดตั้งเครื่องหมายจราจรไว้โดยเฉพาะ และออกไปเข้าพื้นที่รวมพลด้านหน้าในพื้นที่รวมพลด้านหน้าจะมีผู้นำทางคอยนำหน่วยไปเข้าที่ตั้งของแต่ละหน่วยที่กำหนดไว้

3. เครื่องหมายจราจร

เส้นทางจราจรและช่องทางผ่านสนามทุ่นระเบิด จะมีเครื่องหมายจราจรที่ทุกหน่วยเข้าใจ ความหมายแสดงไว้เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เครื่องหมายเลขเหล่านี้จะใช้เสาสูงอย่างน้อย 1.50 เมตร มักจะอยู่ที่ขอบด้านในของช่องทางหรือเส้นทาง ในเวลากลางคืนเครื่องหมายเหล่านี้จะติดไฟส่องสว่าง เพื่อให้เห็นได้ชัดเจน

4. เส้นทางทางขวาง

เส้นทางทางขวางจะสร้างขึ้นระหว่างเส้นทางจราจรที่อยู่ใกล้เคียงกันเพื่อใช้เป็นทางเบี่ยงจากเส้นทางหนึ่งไปยังอีกเส้นทางหนึ่ง ในกรณีที่ช่องทางผ่านที่เส้นทางนั้นจะเข้าไปถูกปิดกั้น ผู้นำทางประจำที่จะเป็นผู้แจ้งให้หน่วยที่จะผ่านช่องทางเปลี่ยนไปใช้เส้นทางทางขวางเป็นเส้นทางจราจร

5. ลำดับความเร่งด่วนของการจราจร

ลำดับความเร่งด่วนของการจราจรผ่านช่องทางสนามทุ่นระเบิด จะกำหนดไว้เหมาะสมในแผนปฏิบัติการ แต่ถึงแม้ว่าลำดับความเร่งด่วนของการจราจรจะประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้วก็ตามแต่แผนที่วางไว้จะต้องให้มีความอ่อนตัวเพื่อปรับให้เข้ากับสถานการณ์ทางยุทธวิธี และเตรียมการไว้สำหรับการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บและการเคลื่อนย้ายของยานพาหนะที่ใช้ส่งกำลังมาข้างหลัง

6. ที่ตั้งตำบลควบคุมการจราจร

ที่ตั้งตำบลควบคุมการจราจรจะอยู่ข้างหน้าของพื้นที่รวมยานพาหนะ, ข้างหน้าช่องทางเข้าและถ้าจำเป็นก็จัดไว้ตามทางแยกของเส้นทางจราจรด้วย

7. หน้าที่ของทหารช่าง

7.1 กวาดล้าง, บำรุงรักษาและทำเครื่องหมายช่องทางผ่านและเส้นทางทางขวาง

7.2 ทำเครื่องหมายขอบเขตสนามทุ่นระเบิดทั้งด้านหน้า และ ด้านหลังเพื่อป้องกันบุคคลและยานพาหนะหลงเข้าไปในพื้นที่ที่มีทุ่นระเบิด

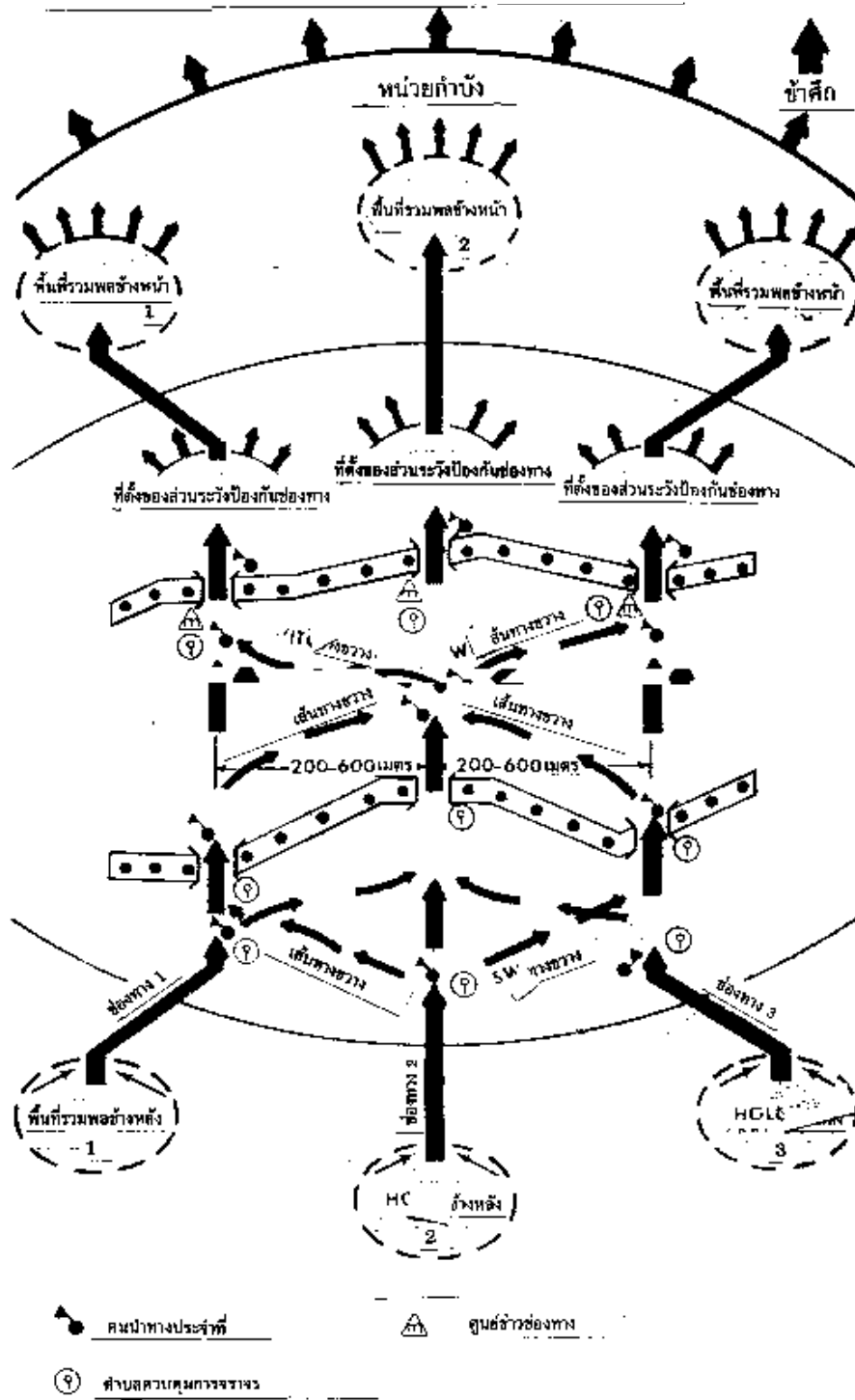
7.3 ทำการเคลื่อนย้ายยานพาหนะที่เสียหายออกจากช่องทางผ่าน ในการนี้ควรเตรียมรถกู้และยานพาหนะอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ไว้ใกล้กับช่องทาง

7.4 จัดตั้งศูนย์ข่าวช่องทาง (LANE REPORT CENTER) ศูนย์นี้อยู่ใกล้กับทางเข้าช่องทางด้านฝ่ายเราของแต่ละช่องทาง ถ้าแถบทุ่นระเบิดของสนามทุ่นระเบิดนั้นอยู่ห่างกันมากอาจจัดตั้งศูนย์ย่อยไว้ที่แถบทุ่นระเบิดแต่ละแถบ ศูนย์ย่อยเหล่านี้ส่งข่าวสารให้กับศูนย์ช่องทางโดยโทรศัพท์ หรือพลาซ่าสารศูนย์ข่าวช่องทางรายงานความก้าวหน้าในการเจาะช่องด้วยวิทยุหรือโทรศัพท์

7.5 เมื่อจำเป็นก็ใช้สารวัตรทหารที่ตำบลควบคุมการจราจร, จุดควบคุมการจราจร และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจราจร

8. การติดต่อสื่อสาร

การควบคุมการจราจรในการผ่านช่องทางสนามฟุตบอลจะดีเพียงใดขึ้นอยู่กับจัดการจราจรอย่างเหมาะสมและประสิทธิภาพของเครื่องมือสื่อสาร ถ้าระยะต่าง ๆ ห่างกันมากให้ใช้ระบบการสื่อสารด้วยวิทยุเป็นหลัก เพิ่มเติมด้วยโทรศัพท์และพลนนำสาร

ภาพที่ 7.4 แผนผังการควบคุมการจราจร